

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A5-0417/2001

23 november 2001

*****I**

BETÄNKANDE

om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om finansiella säkerhetsordningar
(KOM(2001) 168 – C5-0131/2001 – 2001/0086(COD))

Utskottet för ekonomi och valutafrågor

Föredragande: Fernando Pérez Royo

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
majoritet av de avgivna rösterna
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- *** Samtyckesförfarandet
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter utom i de fall som avses i artiklarna 105, 107, 161 och 300 i EG-fördraget och artikel 7 i EU-fördraget
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna det gemensamma utkastet

(Angivet förfarande baseras på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit.)

Ändringsförslag till lagtexter

Parlamentets ändringar markeras med ***fetkursiv stil***. *Kursiv stil* används för att markera ord eller textavsnitt som man tycker bör korrigeras innan den slutliga texten produceras (exempelvis om en språkversion har uppenbara fel eller saknar textavsnitt). Dessa förslag underställs berörda tekniska avdelningar för godkännande.

INNEHÅLL

	Sida
PROTOKOLLSIDA	4
FÖRSLAG TILL RÄTTSAKT	5
FÖRSLAG TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTION	16
MOTIVERING	17
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR OCH DEN INRE MARKNADEN.....	21

PROTOKOLLSIDA

Med en skrivelse av den 27 mars 2001 förelade kommissionen parlamentet, i enlighet med artikel 251.2 och artikel 95 i EG-fördraget, ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om finansiella säkerhetsordningar (KOM(2001) 168 - 2001/0086(COD)).

Vid plenarsammanträdet den 5 april 2001 tillkännagav talmannen att detta förslag hänvisats till utskottet för ekonomi och valutafrågor, som utsetts till ansvarigt utskott, och till utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden, som utsetts till rådgivande utskott (C5-0131/2001).

Vid utskottssammanträdet den 6 november 2000 utsåg utskottet för ekonomi och valutafrågor Fernando Pérez Royo till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 26 juni, 9 oktober, 6 november och 22 november 2001 behandlade utskottet kommissionens förslag och förslaget till betänkande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet förslaget till lagstiftningsresolution med 30 röster för och 1 nedlagd röst.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: William Abitbol (ordförande för sammanträdet), Philippe A.R. Herzog (vice ordförande), Fernando Pérez Royo (föredragande), Generoso Andria, Pedro Aparicio Sánchez (suppleant för Christa Randzio-Plath i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Luis Berenguer Fuster, Hans Blokland, Richard Corbett (suppleant för Richard A. Balfe), Harald Ettl (suppleant för Hans Udo Bullmann), Carles-Alfred Gasòliba i Böhm, Marie-Hélène Gillig (suppleant för Pervenche Berès), Robert Goebbels, Lisbeth Grönfeldt Bergman, Christopher Huhne, Pierre Jonckheer, Othmar Karas, Giorgos Katiforis, Astrid Lulling, Jules Maaten (suppleant för Karin Riis-Jørgensen), Thomas Mann (suppleant för Christoph Werner Konrad), Ioannis Marinos, Miquel Mayol i Raynal, Bill Miller (suppleant för Simon Francis Murphy), John Purvis (suppleant för Jonathan Evans), Alexander Radwan, Olle Schmidt, Charles Tannock, Marianne L.P. Thyssen, Jaime Valdivielso de Cué (suppleant för José Manuel García-Margallo y Marfil), Theresa Villiers och Karl von Wogau.

Yttrandet från utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden återges i betänkandet.

Betänkandet ingavs den 23 november 2001.

Fristen för att inge ändringsförslag kommer att anges i förslaget till föredragningslista för den sammanträdesperiod vid vilken betänkandet skall behandlas.

FÖRSLAG TILL RÄTTSAKT

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om finansiella säkerhetsordningar (KOM(2001) 168 – C5-0131/2001 – 2001/0086(COD))

Förslaget ändras på följande sätt:

Kommissionens förslag¹

Parlamentets ändringar

Ändringsförslag 1 Skäl 11

(11) Skydd bör även ges åt den sunda riskhanteringsmetod som används på marknaden med tillsynsmyndigheternas gillande och som består i att operatörerna tillämpar ordningar med kompletterande säkerheter ("top-up collateral") för att hantera och minska sina inbördes kreditrisker genom löpande avräkningar av kreditexponeringen med stöd av aktuella marknadsvärden, som leder till att en part antingen kräver att säkerheten skall kompletteras eller återlämnar överskjutande säkerhet. ***Däremot bör inte något skydd ges åt sådana kompletterande säkerheter som lämnas till följd av att en säkerhetsställares kreditvärdighetsbetyg har försämrats, eftersom detta skulle kunna strida mot den grundläggande principen i medlemsstaternas insolvenslagstiftning att man bör motverka klausuler som innebär att en borgenärs ställning förbättras till följd av en insolvensrelaterad händelse.***

(11) Skydd bör även ges åt den sunda riskhanteringsmetod som används på marknaden med tillsynsmyndigheternas gillande och som består i att operatörerna tillämpar ordningar med kompletterande säkerheter ("top-up collateral") för att hantera och minska sina inbördes kreditrisker genom löpande avräkningar av kreditexponeringen med stöd av aktuella marknadsvärden, som leder till att en part antingen kräver att säkerheten skall kompletteras eller återlämnar överskjutande säkerhet.

Motivering

Andra meningen i skäl 11 är onödig eftersom kreditrelaterade kompletterande säkerheter inte diskuteras i direktivet. Ändringsförslaget syftar till att låta de nationella lagstiftningarna reglera kreditrelaterade kompletterande säkerheter.

Ändringsförslag 2 Skäl 14

¹ EGT C 180 E, 26.6.2001, s. 312-318.

(14) Eftersom de åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv är åtgärder av allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter¹, bör de antas genom det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5 i det beslutet.

utgår

¹ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Motivering

Eftersom man föreslagit att artiklarna 10 och 11 om kommittéförfarande skall strykas är detta skäl överflödigt och bör strykas.

Ändringsförslag 3
Artikel 2, punkt 2

2. Ordningen skall ha upprättats eller dokumenterats skriftligen och undertecknats av säkerhetsställaren eller på dennes vägnar.

2. Detta direktiv skall endast tillämpas på finansiella säkerheter som tillhandahålls inom ramen för en finansiell säkerhetsordning och om tillhandahållandet dokumenterats skriftligen.

Motivering

Eftersom säkerhetsordningar nu kan upprättas utan ett formellt skrivet och undertecknat avtal, räcker det med att kräva att säkerheter skall tillhandahållas av säkerhetsställaren (och att begreppet "tillhandahållande" skall definieras i en ny artikel 3.1 a) och att tillhandahållandet skall kunna dokumenteras skriftligen.

Ändringsförslag 4
Artikel 2, punkt 3, inledningen

3. Följande skall anges i **ordningen**:

3. Följande skall anges i **den finansiella säkerhetsordningen**:

Motivering

Orden "den finansiella säkerhetsordningen" läggs till för större tydlighet.

Ändringsförslag 5
Artikel 2, punkt 4, inledningen

4. **Såväl** säkerhetsställaren **som** säkerhetstagaren skall **vara något** av följande:

4. Säkerhetsställaren **eller** säkerhetstagaren skall **ingå i en** av följande **kategorier**:

Motivering

Direktivets räckvidd bör utvidgas genom att endast en av de två parterna måste vara en offentlig myndighet, en centralbank, ett finansiellt institut eller en juridisk person. Tröskelvärdet kommer därmed att kunna avskaffas, vilket kommer att göra det möjligt för alla företag, även små och medelstora, att utnyttja direktivet om säkerheter, under förutsättning att deras motpart är ett finansiellt institut. Detta ändringsförslag hör ihop med ändringsförslaget till artikel 2.4 c.

Ändringsförslag 6
Artikel 2, punkt 4, led a

a) Offentlig myndighet eller **centralbank**.

a) Offentlig myndighet, **inklusive (1) organ inom medlemsstaternas offentliga sektorer som ansvarar för, eller deltar i, förvaltningen av statsskulden och (2) organ inom medlemsstaternas offentliga sektorer som har tillstånd att hålla konton för kunder; däremot ingår inte offentligt garanterade företag eftersom de faller under artikel 2.4 d.**

Motivering

Definitionen av offentlig myndighet bör förtydligas av rättssäkerhetsskäl.

Ändringsförslag 7
Artikel 2, punkt 4, led aa (nytt)

aa) En centralbank, Europeiska centralbanken, Banken för internationell betalningsutjämning, multilaterala utvecklingsbanker enligt definitionen i artikel 1.19 i direktiv 2000/12/EG,

Motivering

Definitionen av centralbank bör förtydligas av rättssäkerhetsskäl.

Ändringsförslag 8
Artikel 2, punkt 4, led b

b) Finansiellt institut som är föremål för tillsyn.

b) Finansiellt institut som är föremål för tillsyn, ***inklusive följande:***

i. Ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 1.1 i direktiv 2000/12/EG, inklusive de institutioner som står med på förteckningen i artikel 2.2 i direktiv 2000/12/EG.

ii. Ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 1.1 i direktiv 93/22/EG.

iii. Ett finansiellt institut enligt definitionen i artikel 1.5 i direktiv 2000/12/EG.

iv. En central motpart enligt definitionen i artikel 2 c i direktiv 98/26/EG.

v. En avvecklingsagent enligt definitionen i artikel 2 d i direktiv 98/26/EG.

vi. En clearingorganisation enligt definitionen i artikel 2 e i direktiv 98/26/EG.

vii. Ett försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 1 a i direktiv 92/96/EG och direktiv 92/49/EG.

viii. Ett företag som företar kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 85/611/EEG.

ix. Ett förvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 1a.2 i direktiv 85/611/EEG.

Motivering

Definitionen av finansiella institut bör förtydligas av rättssäkerhetsskäl.

Ändringsförslag 9 Artikel 2, punkt 4, led c

c) En juridisk person *med en kapitalbas över 100 miljoner euro eller vars bruttotillgångar översteg en miljard euro vid det tillfälle då den finansiella säkerheten faktiskt ställdes, enligt den senaste redovisning som offentliggjorts högst två år före detta tillfälle.*

c) En juridisk person, *inklusive andra företag än aktiebolag, partnerskap och personer som agerar inom ramen för ett investeringsbolag eller i egenskap av ställföreträdande för innehavare av obligationer eller andra former av skuldebrev, under förutsättning att den andre parten är en institution enligt artikel 2.4 a-c.*

Motivering

Det föreslagna tröskelvärdet är godtyckligt och skulle utesluta många företag från förslagets räckvidd, inklusive små och medelstora företag och fordon för särskilda ändamål. Alla företag bör få utnyttja direktivet, under förutsättning att deras motpart är ett finansiellt institut. Genom att avskaffa detta tröskelvärde innebär ändringsförslaget också att det inte längre blir nödvändigt att delegera befogenheter till kommissionen för att denna skall se över tröskelvärdet. Det är oacceptabelt att man ger kommissionen befogenheter att ändra direktivets räckvidd genom kommittologi, eftersom ett direktivs räckvidd är ett grundläggande element som inte kan och bör ändras genom sekundärlagstiftning. Ändringsförslaget hör ihop med ändringsförslagen till skäl 14, artikel 2.4 och artiklarna 10 och 11.

Ändringsförslag 10 Artikel 2, punkt 5

5. Med undantag av de fall som omfattas av artikel 9 skall detta direktiv inte tillämpas på några finansiella säkerheter innan de faktiskt överlämnats eller överförts eller finns inestående på de villkor som avses i säkerhetsordningen. **utgår**

Motivering

Ändringsförslaget till artikel 2.2 tydliggör att direktivet endast skall tillämpas på finansiella säkerheter som tillhandahållits och endast om detta tillhandahållande kan dokumenteras skriftligen. I ändringsförslaget som inrättar en artikel 3.1 a (ny) definieras också begreppet "tillhandahållande". Artikel 2.5 är därför överflödig.

Ändringsförslag 11 Artikel 3, punkt 1a (ny)

1a. I detta direktiv avses med "tillhandahållande" av finansiella säkerheter att de finansiella säkerheterna överlämnats, överförts, finns inestående, registrerats eller på andra villkor ägs eller kontrolleras av säkerhetstagaren eller någon annan som agerar för säkerhetstagarens räkning.

Motivering

Det är viktigt att klargöra att äganderätt måste upplåtas för att finansiella säkerheter skall kunna omfattas av direktivet. En definition av "tillhandahållande" föreslås därför tillsammans med övriga definitioner i artikel 3.

Ändringsförslag 12 Artikel 3, punkt 2

2. I detta direktiv avses med "skrift" även **elektroniskt lagrade dokument och med "namnteckning" även skyddad elektronisk signatur.**

2. I detta direktiv avses med "skrift" även dokument **som lagrats elektroniskt eller i andra varaktiga former.**

Motivering

Eftersom det i ändringsförslaget till artikel 2.2 föreslås att man skall avskaffa kravet på att finansiella säkerhetsordningar skall undertecknas av säkerhetsställaren, är hänvisningen till elektroniska signaturer överflödig. Begreppet "andra varaktiga former" läggs till eftersom det

ur teknisk synvinkel är neutralt och klargör att bevis på att de finansiella säkerheterna tillhandahållits ständigt måste finnas tillgängligt.

Ändringsförslag 13
Artikel 5, punkt 1, led a

a) Finansiella instrument genom försäljning, varvid det inte får krävas att	a) Finansiella instrument genom försäljning eller övertagande , varvid det inte får krävas att
i) en avsiktsförklaring beträffande detta först skall lämnas,	i) en avsiktsförklaring beträffande realiseringen först skall lämnas,
ii) försäljningen eller försäljningsvillkoren skall godkännas av någon rättslig instans, offentlig tjänsteman eller annan person,	ii) villkoren för realiseringen skall godkännas av någon rättslig instans, offentlig tjänsteman eller annan person,
iii) försäljningen skall genomföras som offentlig auktion eller på något annat föreskrivet sätt, eller att	iii) realiseringen skall genomföras som offentlig auktion eller på något annat föreskrivet sätt, eller att
iv) någon ytterligare tidsfrist skall ha löpt ut.	iv) någon ytterligare tidsfrist skall ha löpt ut.

Motivering

Det bör också vara tillåtet att realisera finansiella instrument genom tillägnelse eftersom detta främjar finansiell stabilitet, men under förutsättning att villkoren och värderingen i förväg beslutats i den finansiella säkerhetsordningen (se mitt dithörande ändringsförslag om inrättandet av en ny artikel 5.1 a). Det ligger kanske inte heller i säkerhetstagarens intresse att realisera säkerheten genom försäljning vid en tidpunkt då det råder osäkerhet på finansmarknaderna.

Ändringsförslag 14
Artikel 5, punkt 1a (ny)

- 1a. Övertagande kan endast ske om**
- i) detta beslutats i den finansiella säkerhetsordningen avseende pant,**
 - ii) parterna i den finansiella säkerhetsordningen avseende pant kommit överens om det finansiella instrumentets värdering.**

Motivering

Se mitt ändringsförslag till artikel 5.1 a. Det bör vara tillåtet att realisera säkerheter genom övertagande under förutsättning att villkoren och värderingen beslutats i säkerhetsordningen.

Ändringsförslag 15 Artikel 6, punkt 1

Om, och i den mån, detta föreskrivs i avtalet om en finansiell säkerhetsordning avseende pant, skall medlemsstaterna se till att säkerhetstagaren har rätt att förfoga över finansiella säkerheter som lämnas inom ramen för en finansiell säkerhetsordning avseende pant.

1. Om en säkerhetstagare utnyttjar en förfoganderätt, skall han vara skyldig att ombesörja att likvärdig säkerhet ***överbärs, som liksom den*** ursprungliga ***skall omfattas av den*** finansiella ***säkerhetsordningen i enlighet med artikel 2.3 eller, om*** de gällande finansiella förpliktelserna ***fullgjorts, överförs till säkerhetsställaren.***

1. Om en säkerhetstagare utnyttjar en förfoganderätt, skall han vara skyldig att ombesörja att likvärdig säkerhet ***ersätter de*** ursprungliga finansiella ***säkerheterna senast den dag då*** de gällande finansiella förpliktelserna ***skall fullgöras under den finansiella säkerhetsordningen avseende pant.***

Motivering

Detta tydliggör att förfoganderätten endast existerar om parterna i den finansiella säkerhetsordningen kommit överens om detta. Hänvisningen till artikel 2.3 stryks i enlighet med ändringsförslaget till denna artikel, men principen att likvärdig säkerhet måste ersätta de ursprungliga finansiella säkerheterna bibehålls.

Ändringsförslag 16 Artikel 9, punkt 2, led a

a) skyldighet att överlämna finansiell säkerhet eller kompletterande finansiell säkerhet till följd av förändringar av värdet av den finansiella säkerheten eller beloppet

a) skyldighet att överlämna finansiell säkerhet eller kompletterande finansiell säkerhet till följd av förändringar av värdet av den finansiella säkerheten, ***en förändring av säkerhetsställarens***

av de gällande finansiella förpliktelserna,
eller

kreditvärdighetsbetyg eller **av** beloppet av
de gällande finansiella förpliktelserna, eller

Motivering

Ändringsförslaget skulle skydda kompletterande säkerheter som sammanhänger med kreditrisken, vilka är knutna till en objektiv och kontrollerbar nedgradering från ett kreditvärderingsinstituts sida.

Ändringsförslag 17
Artikel 10, punkt 2

2. Det gällande kontot skall vid **utgår**
tillämpningen av denna artikel vid varje tid
anses föras

**a) på kontoförarens kontor eller filial enligt
uppgift i avtalet rörandet kontot, förutsatt
att kontoföraren uppdrar åt detta kontor
eller denna filial att lämna rapporter om
det gällande kontot till kontoinnehavarna
eller utnyttjar det för tillsyns- eller
redovisningsändamål, eller**

**b) i varje annat fall, på den plats som anges
som säte i kontoförarens bolagsordning
eller, om han för det gällande kontot via en
filial, på den plats där denna filial är
juridiskt etablerad.**

Motivering

Frågan om konflikten mellan lagstiftningar diskuteras för närvarande på internationell nivå vid konferensen i Haag om internationell civilrätt. För att inte begränsa medlemsstaternas och kommissionens handlingsutrymme vid diskussionerna, vore det bäst att endast fastställa principen om kontoförarens säte (PRIMA) i direktivet (vilket görs i artikel 10.1) utan att ange några detaljer i artikel 10.2.

Ändringsförslag 18
Artikel 11

Kommissionen skall se över **utgår**
tröskelvärdena för kapitalbasen och

bruttotillgångarna i artikel 2.4 c för att anpassa dem till utvecklingen av marknadspraxis. Vid denna översyn skall kommissionen följa det förfarande som anges i artikel 12.2.

Motivering

Eftersom tröskelvärdena för kapitalbasen och bruttotillgångarna avskaffas i ändringsförslaget till artikel 2.4 c så att företag skall omfattas av förslaget, är denna artikel, som delegerar befogenheter till kommissionen för att denna skall se över tröskelvärdena, överflödigt och bör strykas. Detta ändringsförslag hör ihop med ändringsförslagen till skäl 14, artikel 2.4 c och artiklarna 10, 11 och 12.

Ändringsförslag 19 Artikel 12

- 1. Kommissionen skall biträdas av [Värdepapperskommittén], som inrättats genom ... [../..EG].** **utgår**
- 2. När det hänvisas till denna punkt skall det föreskrivande förfarande som fastställs i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas i enlighet med artikel 7 [och artikel 8] i det beslutet.**
- 3. Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara [högst tre månader].**

Motivering

Eftersom delegeringen av befogenheter till kommissionen avskaffas i ändringsförslagen till skäl 14, artikel 2.4 c och artiklarna 10 och 11, är denna artikel överflödigt och bör också strykas.

Ändringsförslag 20 Artikel 13, stycke 1

Medlemsstaterna skall senast den **[31 december 2004]** sätta i kraft de lagar och andra författningar som krävs för att följa

Medlemsstaterna skall senast den **[31 december 2003]** sätta i kraft de lagar och andra författningar som krävs för att följa

detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Motivering

Vid Europeiska rådets möte i Stockholm den 23 mars 2001 uppmanades alla berörda parter att göra allt som står i deras makt för att genomföra de huvudsakliga åtgärder som behövdes för att en integrerad marknad för säkerheter skall uppnås i slutet av 2003.

FÖRSLAG TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

Europaparlamentets lagstiftningsresolution om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om finansiella säkerhetsordningar (KOM(2001) 168 – C5-0131/2001 – 2001/0086(COD))

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2001) 168¹),
 - med beaktande av artikel 251 och artikel 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen lade fram sitt förslag inför parlamentet (C5-0131/2001),
 - med beaktande av artikel 67 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden (A5-0417/2001).
1. Parlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet,
 2. uppmanar kommissionen att på nytt höra parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra detta förslag eller ersätta det med ett nytt,
 3. uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

¹ EGT C 180 E, 26.6.2001, s. 312-318.

MOTIVERING

1. Kommissionens förslag

I förslaget till direktiv fastställs ett EU-regelverk för finansiella säkerhetsordningar mellan en säkerhetsställare och en säkerhetstagare. Säkerheter anses vara av stor betydelse när det gäller systemen för avveckling av betalningar och värdepapper för att minska den rättsliga osäkerheten. De allt större volymerna i dessa system leder till att marknadsaktörerna utsätts för högre nivåer av kreditexponering, vilket starkt motiverar dem att minska sina risker genom system för avräkning (netting) eller finansiella säkerhetsordningar. Fram till detta förslag var direktivet om slutgiltig avveckling från 1998 den enda rättsakt på EU-nivå som reglerade avräkningar och säkerheter som ställs över nationsgränser inom ramen för finansiella transaktioner. Detta direktiv omfattade endast de säkerheter som lämnas när medlemsstaternas centralbanker och Europeiska centralbanken genomför transaktioner. Kommissionen och marknadsaktörerna ansåg att detta förslag var av största vikt för att den rättsliga säkerhet som direktivet om slutgiltig avveckling garanterade mer generellt skulle utökas till de finansiella marknaderna.

För närvarande ställs finansiella institut som vill minska sina kreditrisker genom att använda säkerheter inför femton olika ordningar för kraven på säkerhetsrätter (de förfaranden en säkerhetstagare måste följa för att säkerställa att hans rättigheter när det gäller säkerheten kan hävdas mot tredje man, som även kan vara en konkursförvaltare). Instituterna måste inte bara ta hänsyn till effekterna av de mycket olika insolvensordningarna i EU utan de svävar också i ovisshet om vilken lagstiftning som är tillämplig på överföringar över nationsgränserna av så kallade "kontoförda finansiella instrument" (finansiella instrument, varvid äganderätten framgår av registreringar i ett register). Dessa administrativa problem hindrar EU-marknaden från att integreras och bli kostnadseffektiv och skapar en rättslig osäkerhet eftersom gränsöverskridande säkerheter löper större risk än nationella att ogiltigförklaras.

Förslaget syftar därför till att inrätta en enhetlig minimiordning för tillhandahållande av finansiella instrument och betalningsmedel som säkerhet genom pantsättning eller äganderättsöverföring, och detta även för återköpsavtal (eller "repor", enligt vilka finansiella instrument säljs mot kontant betalning samtidigt som det även avtalas att likvärdiga finansiella instrument skall återköpas till ett angivet pris vid en senare tidpunkt eller efter begäran).

De huvudsakliga målen med förslaget är följande:

- Att säkerställa att det finns effektiva ordningar som är så enkla att tillämpa som möjligt för upprättandet av säkerheter, genom äganderättsöverföring (inbegripet återköpsavtal) eller pantsättning. Detta skall ske genom att det föreskrivs att det enda kravet för att säkerhetsrätter skall uppstå eller det enda förfarande som måste följas för att skydda en säkerhetsordning skall vara att intresset anmäls till, och registreras av, det ombud som för värdepapperskontot.
- Att i begränsad utsträckning skydda säkerhetsordningar mot vissa bestämmelser i insolvenslagstiftningen, särskilt sådana som kan förhindra att en säkerhet realiserar på ett effektivt sätt eller skapa tvivel om giltigheten av tekniker som slutavräkning, kompletterande säkerheter och utbyte av säkerheter.

- Att skapa säkerhet i rättsligt avseende när det gäller vilken nationell lagstiftning som skall tillämpas på kontoförda finansiella instrument som ställs som säkerheter över nationsgränserna.
- Att begränsa de administrativa kraven på användningen av säkerheter på de finansiella marknaderna genom att begränsa tillämpningen av betungande formaliteter när säkerheter skall upprättas eller göras gällande.
- Att säkerställa att avtal som ger möjlighet för säkerhetstagaren att återanvända en pantsatt säkerhet på avsett vis erkänns som giltiga, till exempel vid återköpsavtal.
- Inrätta en sund och ändamålsenlig rättsordning för begränsning av kreditrisker som genom användning av säkerheter kommer att ge ökad stabilitet åt de finansiella marknaderna i EU och få dem att fungera bättre.

2. Föredragandens ståndpunkt

Förslaget till direktiv om säkerheter utgör en väsentlig del av det paket med lagstiftningsförslag som måste antas för att uppnå en integrerad finansiell marknad i EU. Man bör främja en större användning av säkerheter genom inrättandet av en enhetlig ram som skapar rättslig säkerhet, i synnerhet för säkerheter som ställs över nationsgränserna. Detta kommer att leda till stora fördelar i form av minskade risker, ett förstärkt finansiellt system och utökad konkurrenskraft. Trots att man i stort är överens om förslagets betydelse och huvudsakliga innehåll finns det ett antal frågor som måste diskuteras ytterligare.

Föredraganden anser att den största tvistefrågan i förslaget är dess tillämpningsområde, och den motsvarande delegationen av befogenheter till kommissionen för att denna genom kommittéförfarandet skall kunna se över det föreslagna tröskelvärde. I artikel 2.4 i förslaget anges det att såväl säkerhetsställaren som säkerhetstagaren skall vara antingen en offentlig myndighet eller centralbank, ett finansiellt institut som är föremål för tillsyn eller en juridisk person med en kapitalbas över 100 miljoner euro eller vars bruttotillgångar överstiger en miljard euro. Detta skulle utesluta många företag från direktivets tillämpningsområde. I synnerhet skulle inga små och medelstora företag kunna utnyttja det skydd som direktivet erbjuder när det gäller säkerheter. Detta är knappast önskvärt vid en tidpunkt när vi försöker att främja de små och medelstora företagens tillgång till kapital.

Frågan avser också Lamfalussy-metoden när det gäller värdepappersreglering eftersom förslaget ger kommissionen och värdepapperskommittén behörighet att se över tröskelvärde för kapital utan att ange kriterier för när denna behörighet kan användas eller hur kommissionen skall fastställa ett nytt tröskelvärde. Det vore fel att delegera befogenheter till kommissionen och värdepapperskommittén på detta känsliga område som utgör kärnan i förslaget. Föredraganden anser att tillämpningsområdet är ett väsentligt element i alla direktiv, och att det måste fastställas i det grundläggande rättsliga instrumentet och inte kan delegeras till kommissionen genom kommittéförfarandet.

Detta är orsaken till att föredraganden föreslår att man skall utvidga förslagets tillämpningsområde genom att avskaffa tröskelvärde och kräva att en av de två parterna skall vara antingen en offentlig myndighet, en centralbank, ett finansiellt institut eller en juridisk person. Föredraganden föreslår också att juridiska personer endast skall få ingå en säkerhetsordning med en offentlig myndighet, en centralbank eller ett finansiellt institut.

Fördelen med detta är att förslagets tillämpningsområde betydligt skulle utvidgas samtidigt som man avskaffar ett tröskelvärde för omsättning eller kapital som skulle ha blivit föråldrad och kanske behövts ses över genom kommittéförfarandet. Ett större tillämpningsområde stämmer också överens med parlamentets ståndpunkt om den översyn av kapitalreglerna som beslutades i Basel, dvs. att fördelarna med åtgärder för att minska riskerna, inbegripet säkerheter, bör utnyttjas av så många institutioner som möjligt.

En annan huvudfråga är om en säkerhetsordning måste ingås skriftligen och undertecknas, vilket kommissionen föreslår. Flera av medlemsstaterna avskaffade detta krav för en tid sedan och skulle, om det infördes i direktivet, betrakta detta som ett steg tillbaka. Å andra sidan kräver vissa medlemsstater för närvarande att säkerhetsordningar skall ingås skriftligen och undertecknas. Föredraganden föreslår därför en kompromisslösning i denna fråga. Enligt denna skulle det räcka med att säkerheten tillhandahålls (överlämnas, överförs, finns innestående, registreras eller på andra villkor ägs eller kontrolleras av säkerhetstagaren) så länge som detta tillhandahållande kan dokumenteras skriftligen. Detta skulle innebära att så länge det finns en skriftlig registrering (även registrering i elektronisk form) av att säkerheten tillhandahållits, så ingår den i direktivets tillämpningsområde.

En annan fråga som tagits upp är huruvida de så kallade kompletterande säkerheterna som sammanhänger med kreditrisken skall ingå i förslagets tillämpningsområde. Vissa personer i branschen har ansett att detta borde vara tillåtet så länge behovet av ytterligare säkerheter är kopplat till objektiva klausuler som utlöser åtgärder, till exempel en försäkring av ett företags kreditvärdighetsbetyg. Föredraganden delar kommissionens och många medlemsstaters uppfattning att kompletterande säkerheter som sammanhänger med kreditrisken skulle strida mot principen i insolvenslagstiftningen om att man i allmänhet skall motverka klausuler som innebär att en borgenärs ställning förbättras till följd av, eller samtidigt med, en insolvensrelaterad händelse eller åtminstone sjunkande eller sänkt kreditvärdighetsbetyg.

En viss oro har uttryckts över att texten är otydlig när det gäller rätten att använda pantsatta säkerheter. För att undvika tvetydigheter bör det klargöras att det endast är möjligt att använda pantsatta säkerheter om de två parter som ingår säkerhetsordningen kommit överens i förväg.

Frågan om balansen mellan den rättsliga ramen för säkerheter och villkoren i insolvenslagstiftningen är mycket känslig. Medan finansministerierna vill främja användningen av säkerheter för att garantera en mer likvid kapitalmarknad oroar sig de nationella justitieministerierna för att villkoren i artikel 9, som innebär att vissa insolvensbestämmelser blir ogiltiga, kommer att gagna säkerhetstagare på bekostnad av andra borgenärer om ett företag blir insolvent. Föredraganden anser att kommissionen har intagit en balanserad hållning i denna fråga som därmed bör stödjas.

Det är också viktigt att tillse att de pågående diskussionerna vid konferensen i Haag om internationell civilrätt återspeglas i vårt synsätt på artikel 10. Eftersom artikel 10.1 anger huvudprincipen för kontoförarens belägenhet, anser föredraganden att det är bäst att inte begränsa medlemsstaterna och kommissionen handlingsutrymme vid diskussionerna i Haag genom alltför många föreskrifter. Föredraganden föreslår därför att punkt 2 skall strykas.

Eftersom ärendet är så viktigt för inrättandet av en integrerad kapitalmarknad och som samförståndet är så stort angående förslaget, bör en överenskommelse mellan parlamentet och rådet kunna nås i god tid. Föredraganden föreslår därför att tidsfristen för införlivandet av direktivet skall tidigareläggas med ett år, dvs. till den 31 december 2003. Medlemsstaterna

skulle ändå ha gott om tid på sig att införliva direktivet, och skulle sända en positiv signal till marknaderna, investerarna och medborgarna när det gäller de europeiska institutionernas kapacitet att nå en överenskommelse om grundläggande frågor vid denna tidpunkt då världsekonomin befinner sig i en svår situation. Föredraganden rekommenderar parlamentet att anta förslaget med föreslagna ändringar.

16 oktober 2001

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR OCH DEN INRE MARKNADEN

till utskottet för ekonomi och valutafrågor

över förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om finansiella säkerhetsordningar
(KOM(2001) 168 – C5-0131/2001 – 2001/0086(COD))

Föredragande: Klaus-Heiner Lehne

ÄRENDETS GÅNG

Vid utskottssammanträdet den 24 april 2001 utsåg utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden Klaus-Heiner Lehne till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 10 september, 17 september och 16 oktober 2001 behandlade utskottet förslaget till yttrande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet enhälligt nedanstående ändringsförslag.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Willi Rothley (ordförande för sammanträdet), Rainer Wieland och Ward Beysen (vice ordförande), Paolo Bartolozzi, Maria Berger, Philip Charles Bradbourn (suppleant för Lord Inglewood), Bert Doorn, Janelly Fourtou, Marie-Françoise Garaud, Gerhard Hager, Malcolm Harbour, Stephen Hughes (suppleant för Carlos Candal i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Ioannis Koukiadis, Helmut Kuhne (suppleant för Enrico Boselli i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Neil MacCormick, Toine Manders, Luís Marinho, Hans-Peter Mayer, Arlene McCarthy, Manuel Medina Ortega, Bill Miller, Feleknas Uca, Michiel van Hulten, Joachim Wuermeling, Stefano Zappalà, Jürgen Zimmerling (suppleant för Kurt Lechner) och Alejandro Cercas.

KORTFATTAD MOTIVERING

Kommissionen har lagt fram ett förslag om en enkel och effektiv rättslig ram för gemenskapen för att begränsa kreditriskerna i de finansiella transaktionerna genom att tillhandahålla finansiella instrument och betalningsmedel som säkerhet och begränsa tillämpningen av betungande och överflödiga formaliteter när säkerhetsordningar skall upprättas eller göras gällande.

Föredraganden anser att förslaget är en avgörande faktor för en verkligt integrerad finansiell marknad och välkomnar att det bidrar till att öka den rättsliga klarheten när det gäller säkerhetsordningar genom att avlägsna den osäkerhet som skapats av den nuvarande mosaiken av nationella bestämmelser som ökar kostnaderna och innebär ett allvarligt hinder för utvecklingen av den finansiella marknaden i EU.

Han lovordar också tillvägagångssättet att göra det möjligt för säkerhetstagaren att återanvända en pantsatt säkerhet på avsett vis och därmed öka likviditeten, samt att utvidga de principer som redan tillämpas inom ramen för direktivet om slutlig avveckling.

Föredraganden vill dock göra tre påpekanden:

- (1) Förslaget gör det inte möjligt för de små och medelstora finansiella enheterna att delta på den institutionella finansiella marknaden som för närvarande domineras av stora företag. Företag med en kapitalbas som överstiger 100 miljoner euro eller vars bruttotillgångar överstiger 1 000 miljoner euro skulle dra fördel av en privilegierad ställning (till exempel när det gäller insolvenslagstiftningen) jämfört med företag som befinner sig under dessa tröskelvärden.
- (2) Förslaget innehåller bestämmelser som skall skydda säkerhetsordningar mot vissa insolvensbestämmelser. Mot bakgrund av dessa bestämmelsers särskilda karaktär, som bara är motiverade när de är absolut nödvändiga för den finansiella marknadens funktion, bör de begränsas till offentliga myndigheter och centralbanker, och finansiella institutioner som står under tillsyn.
- (3) Det är svårt att förstå varför kommissionen skall bistås av en kommitté när den utövar sina genomförandebefogenheter. Uppgiften att genomföra direktivet bör helt och hållet anförtros kommissionen.

Ändringsförslagen nedan syftar till att behandla de tre syften som beskrivits ovan.

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden uppmanar utskottet för ekonomi och valutafrågor att som ansvarigt utskott infoga följande ändringsförslag i sitt betänkande:

Kommissionens förslag¹

Parlamentets ändringar

Ändringsförslag 1 Skäl 14

(14) Eftersom de åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv är åtgärder av allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter, bör de antas genom det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5 i det beslutet.

utgår

Motivering

Det är svårt att förstå varför denna bestämmelse om kommissionens befogenheter är nödvändig.

Ändringsförslag 2 Artikel 2, punkt 4, inledningen och led a

4. **Såväl** säkerhetsställaren **som** säkerhetstagaren skall vara något av följande:

a) Offentlig myndighet eller centralbank.

4. **Antingen** säkerhetsställaren **eller** säkerhetstagaren skall vara något av följande:

a) Offentlig myndighet **inklusive**
1) medlemsstaternas offentliga organ som ansvarar för eller deltar i förvaltningen av den offentliga sektorns skuld och
2) medlemsstaternas offentliga organ som har tillstånd att föra konton för kunder, men exklusive företag med statlig garanti, utom när de faller under punkt c, eller
centralbank, **Europeiska centralbanken, Banken för internationell betalningsutjämning, multilateral utvecklingsbank enligt definitionen i**

¹ EGT C 180, 26.6.2001, s. 312.

**artikel 1.19 i direktiv 2000/12/EG eller
Internationella valutafonden, Europeiska
investeringsbanken.**

Motivering

*Definitionen av offentlig myndighet, centralbank och finansiella institut som är föremål för
tillsyn bör utvidgas för att skapa klarhet.*

Ändringsförslag 3
Artikel 2, punkt 4, led b

b) Finansiellt institut som är föremål för tillsyn. *(Berör inte den svenska versionen.)*

Ändringsförslag 4
Artikel 2, punkt 4, led b

b) Finansiellt institut som är föremål för tillsyn.

b) Finansiellt institut som är föremål för tillsyn, **inklusive:**

i. kreditinstitut enligt definitionen i artikel 1.1 i direktiv 2000/12/EG, inklusive instituten som är upptagna i förteckningen i artikel 2.2 i direktiv 2000/12/EG,

ii. värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 1.1 i direktiv 93/22/EG,

iii. finansiella institut enligt definitionen i artikel 1.5 i direktiv 2000/12/EG,

iv. central motpart enligt definitionen i artikel 2 c i direktiv 98/26/EG,

v. avvecklingsagent enligt definitionen i artikel 2 d i direktiv 98/26/EG,

vi. clearingorganisation enligt definitionen i artikel 2 e i direktiv 98/26/EG,

vii. försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 1 a i direktiv 92/96/EG och direktiv 92/49/EG,

viii. företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)

*enligt definitionen i artikel 1.2 i
direktiv 85/611/EEG,*

*ix. förvaltningsbolag enligt definitionen i
artikel 1a.2 i direktiv 85/611/EEG¹.*

¹ 1998/0242(COD).

Motivering

Definitionen av offentlig myndighet, centralbank och finansiella institut som är föremål för tillsyn bör utvidgas för att skapa klarhet.

Ändringsförslag 5 Artikel 2, punkt 4, led c

c) En juridisk person med en kapitalbas över 100 miljoner euro eller vars bruttotillgångar översteg en miljard euro vid det tillfälle då den finansiella säkerheten faktiskt ställdes, enligt den senaste redovisning som offentliggjorts högst två år före detta tillfälle.

c) En person (inklusive juridiska personer, enskilda firmor och partnerskap) som inte är fysisk. Om antingen säkerhetsställaren eller säkerhetstagaren är ett litet eller medelstort företag måste motparten vara en institution enligt definitionen i artikel 2.4 b i-ix.

Motivering

Möjligheterna att få tillgång till säkerhetsordningar bör erbjudas alla aktörer på finansmarknaderna, såväl stora som små företag, så att de kan delta på finansmarknaderna om de så önskar. Extra skydd skulle kunna skapas för små och medelstora företag genom att säkerställa att motparten är ett finansiellt institut när de ingår säkerhetsordningar.

Ändringsförslag 6 Artikel 2, punkt 4, led c

c) En juridisk person med en kapitalbas över 100 miljoner euro eller vars bruttotillgångar översteg en miljard euro vid det tillfälle då den finansiella säkerheten faktiskt ställdes, enligt den senaste redovisning som offentliggjorts högst två år före detta tillfälle.

utgår

Motivering

Direktivet innehåller privilegier med avseende på konkursförfarandet. Detta är motiverat mot bakgrund av det faktum att de finansiella marknaderna måste stå för finansieringen. Men det är svårt att förstå varför de privilegier som tillkommer centralbanken och de finansiella institut som står under statlig tillsyn, till exempel banker, skall utvidgas till att omfatta andra juridiska personer från en viss storleksordning. Detta leder för övrigt till en ytterligare privilegiering av dessa juridiska personer i förhållande till medelstora eller små företag som inte uppnår dessa tröskelvärden. Det är förnuftigt att bara låta sådana företag som är absolut nödvändiga för de finansiella marknadernas funktion omfattas av privilegierna i detta direktiv. Hit hör bara centralbankerna och de finansiella instituten.

Ändringsförslag 7 Artikel 12

- 1. Kommissionen skall biträdas av [Värdepapperskommittén], som inrättats genom ... [.../.../EG].** **utgår**
- 2. När det hänvisas till denna punkt skall det föreskrivande förfarande som fastställs i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas i enlighet med artikel 7 [och artikel 8] i det beslutet.**
- 3. Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara [högst tre månader].**

Motivering

Det är svårt att förstå varför denna bestämmelse om kommissionens befogenheter är nödvändig.